

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

56. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Zgromadzeniu Parlamentarnemu NATO oraz sekretarzom generalnym ONZ, NATO, Unii Afrykańskiej, OBWE, OECD oraz Rady Europy.

Szczyt UE-Stany Zjednoczone

P6_TA(2008)0256

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie nadchodzącego szczytu UE-USA

(2009/C 285 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie stosunków transatlantycznych, a zwłaszcza dwie rezolucje z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie poprawy stosunków UE-USA w ramach porozumienia o partnerstwie transatlantycznym ⁽¹⁾ oraz w sprawie transatlantycznych stosunków gospodarczych między UE i Stanami Zjednoczonymi ⁽²⁾, a także swoją rezolucję z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie stosunków transatlantycznych ⁽³⁾,
- uwzględniając deklarację transatlantyczną w sprawie stosunków UE-USA z 1990 r. i nową agendę transatlantyczną z 1995 r.,
- uwzględniając deklaracje Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych z dnia 26 czerwca 2004 r. w sprawie walki z terroryzmem i z dnia 20 czerwca 2005 r. w sprawie wzmocnienia wzajemnej współpracy w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i zwalczania terroryzmu,
- uwzględniając nadchodzący szczyt UE-USA w dniu 10 czerwca 2008 r. w Brdzie oraz rezultaty szczytu UE-USA, który odbył się w dniu 30 kwietnia 2007 r. w Waszyngtonie,
- uwzględniając wspólne oświadczenia 63. Transatlantycznego Dialogu Ustawodawców z października 2007 r. i 64. Transatlantycznego Dialogu Ustawodawców z maja 2008 r.,
- uwzględniając deklarację ze szczytu Rady Północnoatlantycznej w Bukareszcie w dniu 3 kwietnia 2008 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie Transatlantycznej Rady Gospodarczej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dokument Wysokiego Przedstawiciela i Komisji Europejskiej dla Rady Europejskiej zatytułowany „Zmiany klimatu a bezpieczeństwo międzynarodowe” (z dnia 14 marca 2008 r.),
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1803 (2008), 1696 (2006), 1737 (2006) i 1747 (2007) w sprawie irańskiego programu jądrowego,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej w Brukseli z dnia 16 i 17 grudnia 2004 r., a w szczególności sekcje zatytułowane „Porządek międzynarodowy budowany w oparciu o skuteczny multilateralizm” i „Partnerska współpraca”,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie zmian klimatycznych, w szczególności z dnia 16 listopada 2005 r. ⁽⁵⁾, 26 października 2006 r. ⁽⁶⁾ i 14 lutego 2007 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 226.

⁽²⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 235.

⁽³⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, str. 670.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0192.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, str. 120.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, str. 439.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 344.

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

- A. mając na uwadze, że partnerstwo UE-USA jest podstawą działań zewnętrznych Unii i opiera się na wspólnych wartościach, takich jak wolność, demokracja, prawa człowieka, praworządność, a także wspiera stabilne gospodarki i trwały rozwój,
- B. mając na uwadze, że Unia Europejska i Stany Zjednoczone odgrywają kluczową rolę w gospodarce i polityce światowej i ponoszą wspólną odpowiedzialność za promowanie pokoju, demokracji i stabilności na świecie oraz za rozwiązywanie globalnych problemów gospodarczych, w szczególności kryzysów na rynkach finansowych, nierównowagi handlowej i walutowej oraz kryzysów kredytowych w niektórych najuboższych krajach,
- C. mając na uwadze, że skutki zmian klimatycznych, takie jak terytorialne konflikty związane z zasobami, rosnące ceny żywności i migracja, są zagadnieniami wysoce niepokojącymi obywateli i przywódców państw UE; mając na uwadze, że jak podaje Międzynarodowa Agencja Energetyczna, światowe zapotrzebowanie na energię wzrośnie o 50-60 % do roku 2030,
- D. mając na uwadze, że zarówno UE, jak i Stany Zjednoczone mogą i powinny odgrywać wiodącą rolę w skali międzynarodowej w przeciwdziałaniu zmianom klimatu,
- E. mając na uwadze, że światowy popyt na żywność rośnie szybciej niż jej podaż także z powodu rosnącego popytu w gospodarkach wchodzących, takich jak Indie i Chiny, zwłaszcza na mięso i produkty mleczne, a zatem także na pasze; mając na uwadze, że jak podaje Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), obecne dopłaty USA do przerobu kukurydzy na etanol przyczyniły się do zwiększenia cen żywności w skali światowej, co najpoważniej odbija się na najuboższych krajach świata,
- F. mając na uwadze, że w większości krajów rozwijających się przeważająca część milenijnych celów rozwoju nie zostanie zrealizowana do 2015 r.,
- G. mając na uwadze konsensus w UE w sprawie żywienia i wzmocnienia Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) w okresie poprzedzającym nadchodzącą konferencję poświęconą przeglądowi układu, która odbędzie się w 2010 r.,
- H. mając na uwadze, że przywódcy Izraela i Palestyny zgodzili się w Annapolis na ponowne podjęcie negocjacji w celu zawarcia porozumienia przed końcem 2008 r.; mając na uwadze, że wysiłki zmierzające do przywrócenia stabilności na Bliskim Wschodzie poprzez działania na rzecz pokoju, demokracji i poszanowania praw człowieka wymagają ścisłej współpracy pomiędzy UE a Stanami Zjednoczonymi, również w ramach Kwartetu Bliskowschodniego, a także współpracy z Ligą Państw Arabskich,
- I. mając na uwadze, że ścisła współpraca pomiędzy UE a Stanami Zjednoczonymi w Kosowie ma podstawowe znaczenie dla stabilności i rozwoju Bałkanów Zachodnich; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone zobowiązały się zasadniczo do udziału w tej kluczowej misji EPBiO w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX), przewidując wysłanie ok. 80 funkcjonariuszy policji, 2 sędziów i 4-6 prokuratorów,
- J. mając na uwadze, że w walce z terroryzmem międzynarodowym należy podkreślić, jak ważne jest pełne poszanowanie prawa międzynarodowego i traktatów w dziedzinie praw człowieka i podstawowych wolności,
- K. mając na uwadze, że w historycznym głosowaniu Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło w dniu 18 grudnia 2007 r. rezolucję w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci, popartą przez sojusz międzyregionalny, w tym UE; wyrażając głębokie zaniepokojenie z powodu utrzymania kary śmierci w wielu stanach Stanów Zjednoczonych,
- L. mając na uwadze, że wspólne transatlantyckie stosunki gospodarcze leżą w obopólnym interesie UE i Stanów Zjednoczonych oraz że do wzmocnienia rynku transatlantyckiego wymagane jest spójne kierownictwo polityczne; popierając trwające prace Transatlantyckiej Rady Gospodarczej z nadzieją, że stanie się ona jednym z fundamentów relacji UE-USA,

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

- M. mając na uwadze, że należy szerzyć w świecie wolność i demokrację i podejmować związane z nimi wyzwania, jak bezpieczeństwo międzynarodowe, likwidacja ubóstwa, wspieranie rozwoju, potrzeba ogólnoświatowych wysiłków w zakresie rozbrojenia, ochrona praw człowieka, stawianie czoła globalnym zagrożeniom zdrowia, kwestie ochrony środowiska, bezpieczeństwo energetyczne, zwalczanie terroryzmu międzynarodowego i przestępczości zorganizowanej oraz nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia; mając na uwadze, że zgodnie z europejską strategią bezpieczeństwa partnerstwo transatlantyckie i NATO są bardzo istotne dla wspólnego bezpieczeństwa,
- N. mając na uwadze, że w interesie obydwu partnerów leży jednomyślne stawianie czoła wspólnym zagrożeniom i wyzwaniom w oparciu o istniejące międzynarodowe traktaty i skuteczne funkcjonowanie instytucji międzynarodowych, a w szczególności systemu ONZ, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych,
- O. mając na uwadze, że w ciągu kilku ostatnich lat szereg porozumień podjętych ze względu na wymagania amerykańskie i przyjętych bez żadnego udziału Parlamentu – zwłaszcza porozumienie w sprawie PNR, memorandum dotyczące SWIFT, a także istnienie amerykańskiego systemu automatycznego naprowadzania (ATS) – doprowadził do niepewności prawnej w odniesieniu do niezbędnych gwarancji ochrony danych dotyczących udostępniania i przekazywania danych między UE i USA dla celów walki z terroryzmem,

Aspekty transatlantyckie w ogólności

1. w świetle nadchodzących wyborów prezydenckich w Stanach Zjednoczonych oczekuje na współpracę z nowym prezydentem Stanów Zjednoczonych i wyraża nadzieję na wzmożone zaangażowanie Stanów Zjednoczonych w idee wielostronności oraz ogólnoświatowego pokoju i demokracji; jest zdania, że należy wzmocnić partnerstwo UE-USA w kwestiach newralgicznych, takich jak światowe wyzwania, którymi są ubóstwo i zmiany klimatu; ma jednak świadomość istniejących po obu stronach Atlantyku rozbieżności w pewnych kwestiach, jak Międzynarodowy Trybunał Karny, metody stosowane w walce z terroryzmem i Protokół z Kioto do Ramowej Konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu; ma nadzieję, że następny prezydent Stanów Zjednoczonych zaangażuje swoją administrację w rozwiązywanie tych problemów;
2. wzywa UE i Stany Zjednoczone do ściślejszej współpracy nad szeregiem wspólnych wyzwań politycznych, szczególnie na Bliskim Wschodzie, w Iranie, Iraku, Kosowie i Zachodnich Bałkanach, Afganistanie i Afryce, oraz do współpracy na rzecz stworzenia środowiska międzynarodowego sprzyjającego poprawie bezpieczeństwa oraz sytuacji praw człowieka w takich miejscach, jak Birma i Zimbabwe, poprzez stałe poruszanie tych kwestii na wszystkich odnośnych forach, w tym w Radzie Bezpieczeństwa ONZ; wzywa do wspólnego stanowiska w stosunkach z innymi największymi partnerami geopolitycznymi;

Zmiany klimatu

3. stanowczo zachęca obu partnerów do uzgodnienia wspólnego podejścia do ograniczenia zmian klimatu, którego ogólnym celem będzie ograniczenie wzrostu temperatury do 2° C w stosunku do poziomu przed uprzemysłowieniem poprzez sprawiedliwy udział w redukcji emisji gazów cieplarnianych krajów rozwiniętych oraz rozwijających się, zgodnie z ich odmiennymi zadaniami i odpowiednimi możliwościami; uznaje odpowiedzialność krajów rozwiniętych za objęcie przywództwa w tym zakresie; przyjmuje z zadowoleniem zobowiązania głównych kandydatów w amerykańskich wyborach prezydenckich do rozwiązania kwestii emisji gazów cieplarnianych w USA i wypracowania do 2009 r. międzynarodowego porozumienia w celu zapobiegania niebezpiecznym zmianom klimatu;
4. apeluje do Stanów Zjednoczonych o dołożenie wszelkich starań, aby zakończyć prace nad krajowym ustawodawstwem dotyczącym klimatu przed konferencją ONZ w Kopenhadze w grudniu 2009 r.; ponadto zachęca USA, aby nie ustawały w wysiłkach na rzecz ustanowienia systemu handlu emisjami CO₂, który w przyszłości mógłby zostać połączony z systemem handlu emisjami UE, ponieważ środowisko i przemysł skorzystają najbardziej, jeżeli powstające mechanizmy rynku węgla na całym świecie będą ze sobą zgodne oraz będą współdziałać; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem przepis zawarty w najnowszych projektach wniosków w sprawie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, który zezwala na przyłączanie się do innych obowiązkowych systemów handlu emisjami, w tym systemów znacznie niższego niż krajowy; w tym kontekście uznaje za pozytywne powstanie regionalnych systemów handlu emisjami CO₂ w Stanach Zjednoczonych;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

5. przyjmuje z zadowoleniem ww. sprawozdanie Wysokiego Przedstawiciela i Komisji na temat wpływu zmian klimatu na bezpieczeństwo; domaga się, aby na szczycie UE-USA potraktowano tę kwestię w sposób priorytetowy, korzystając z osiągnięć konferencji, która odbyła się w grudniu 2007 r. na Bali; wzywa UE i Stany Zjednoczone do współpracy na rzecz podpisania w 2009 r. ambitnego porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012, obejmującego działania na szczeblu międzynarodowym w zakresie zarówno łagodzenia skutków zmian klimatu, jak i dostosowywania się do tych zmian; zauważa również z zainteresowaniem omawiane w Kongresie USA propozycje utworzenia międzynarodowego funduszu czystej technologii i zachęca Komisję do podjęcia dialogu z administracją USA w tej sprawie;

Terroryzm i prawa człowieka

6. wyraża zaniepokojenie, że samo istnienie więzienia w Zatoce Guantanamo oraz praktyki arbitralnych aresztowań i wydawania więźniów w trybie nadzwyczajnym nadal stanowią negatywny sygnał co do sposobu prowadzenia walki z terroryzmem; nalega, aby Rada wydała jasne i zdecydowane oświadczenie, wzywające rząd USA do zakończenia praktyk samowolnych aresztowań i wydawania więźniów w trybie nadzwyczajnym, oraz aby zwróciła się do rządu USA o osądzenie lub zwolnienie pozostałych zatrzymanych oraz do ich repatriacji i przyznania im zadośćuczynienia przy pełnym poszanowaniu prawa i norm międzynarodowych oraz o udzielenie wyjaśnień w kwestii istnienia tajnych więzień poza terytorium USA

7. wyraża ubolewanie z powodu decyzji administracji amerykańskiej o zbudowaniu nowego kompleksu więziennego w Afganistanie, obawiając się, że Stany Zjednoczone mogą kontynuować w przyszłości praktyki przetrzymywania więźniów przez lata poza swoimi granicami;

8. ponownie wzywa Radę oraz Komisję do ostatecznej realizacji zaleceń skierowanych do nich przez komisję tymczasową do zbadania sprawy rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów;

9. wzywa Stany Zjednoczone do natychmiastowego zniesienia systemu wizowego i do równego traktowania wszystkich obywateli państw członkowskich UE na zasadzie pełnej wzajemności; w tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem podjęcie rozmów UE-USA na temat nowych amerykańskich warunków w zakresie bezpieczeństwa celem ustanowienia systemu bezwizowego; uważa, że negocjacje te muszą być przejrzyste, oparte na wzajemności i prowadzone w poszanowaniu przepisów UE dotyczących ochrony danych;

10. przyjmuje z zadowoleniem uznanie przez Stany Zjednoczone kompetencji Wspólnoty Europejskiej do negocjacji takiego porozumienia i zwraca uwagę, że kwestie leżące w kompetencjach UE, takie jak sprawy związane z bezpieczeństwem (w tym wymiana danych dotyczących pasażerów, ekstradycja i wzajemna pomoc prawna), powinny być negocjowane z Radą, natomiast z państwami członkowskimi jedynie w zakresie dotyczącym ich własnych obywateli;

11. podkreśla, że wymiana danych i informacji może stanowić cenne narzędzie w międzynarodowej walce z terroryzmem oraz związaną z nim przestępczością, ale zauważa, że udostępnianie danych osobowych musi odbywać się we właściwych ramach prawnych, zawierających jasne zasady i warunki, zapewniających odpowiednią ochronę prywatności i swobód obywatelskich poszczególnych obywateli oraz przewidujących w razie konieczności mechanizmy odwoławcze, a także że taka wymiana danych powinna opierać się na wiążącym porozumieniu międzynarodowym przy pełnym zaangażowaniu Parlamentu i Kongresu Stanów Zjednoczonych; podkreśla, że konieczna wymiana danych powinna być zgodna z istniejącym porozumieniem UE-USA w sprawie ekstradycji i wzajemnej pomocy prawnej oraz przestrzegać przepisów WE i UE dotyczących ochrony danych oraz że powinna jej towarzyszyć koordynacja pomiędzy agencjami wywiadu i organami ścigania – w stosownych przypadkach nawet na poziomie operacyjnym – oraz współpraca sądownicza na mocy porozumienia UE-USA w sprawie ekstradycji i wzajemnej pomocy prawnej;

12. podkreśla znaczenie poszanowania praw podstawowych i praworządności w walce z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną oraz wzywa Komisję do informowania Parlamentu o postępach w negocjacjach dotyczących ram współpracy euroatlantyckiej, szczególnie o ochronie danych osobowych i prywatności; wzywa do pilnego opracowania w ramach Transatlantyckiej Rady Gospodarczej globalnych standardów ochrony danych w celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony danych osobowych i pewności prawnej przedsięwzięciom;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

13. wzywa rządy państw UE i Stanów Zjednoczonych do wystąpienia w ramach ONZ z inicjatywą mającą na celu zreformowanie istniejącej praktyki tworzenia list sankcji, w tym ustanowienie odpowiednich procedur dotyczących sprawiedliwego przesłuchania, uzasadniania i skutecznej obrony prawnej oraz odszkodowania; podkreśla jednocześnie potrzebę poprawy procedury „czarnej listy” UE;

Rozprzestrzenianie broni jądrowej, obrona raketowa, kontrola zbrojeń i NATO

14. potwierdza swoje pełne poparcie dla rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Iranu przyjętej w świetle art. 41 rozdziału VII Karty ONZ i wzywa UE i Stany Zjednoczone do porozumienia się co do wspólnej strategii, która przekona Teheran do przestrzegania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ;

15. przyjmuje z zadowoleniem ścisłą współpracę między UE i Stanami Zjednoczonymi w irańskiej kwestii jądrowej, co doprowadziło w dniu 3 marca 2008 r. do przyjęcia przez Radę Bezpieczeństwa ONZ ww. rezolucji 1803 (2008), która nakłada nowe sankcje na Iran; biorąc pod uwagę sukces dyplomatyczny, jaki Stany Zjednoczone odniosły w negocjacjach z Koreą Północną, wzywa je do bezpośredniego udziału, wraz z UE, w negocjacjach z Iranem, gdyż mają one możliwość zaoferowania dodatkowych gwarancji bezpieczeństwa uwzględniających obawy Iranu w kwestii bezpieczeństwa; podkreśla znaczenie współpracy ze Stanami Zjednoczonymi, Rosją, Chinami i krajami niezaangażowanymi w celu rozważenia uzupełniających koncepcji osiągnięcia kompleksowego porozumienia z Iranem w sprawie jego infrastruktury jądrowej i jej wykorzystania;

16. przyjmuje z zadowoleniem niedawną inicjatywę krajów członkowskich Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych i Niemiec (tzw. P5+1) dotyczącą przedstawienia Iranowi pakietu zachęt w celu przekonania go do wstrzymania programu wzbogacania uranu; w celu znalezienia wyjścia z sytuacji wzywa Stany Zjednoczone do rozpoczęcia negocjacji z Iranem w granicach zasad i obowiązków określonych w Układzie o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej;

17. wzywa do wzmocnienia międzynarodowego systemu układów i systemów w walce z rozpowszechnianiem broni masowego rażenia; podkreśla potrzebę zacieśnienia współpracy między UE i Stanami Zjednoczonymi w zwalczaniu terroryzmu i rozprzestrzeniania broni masowego rażenia, zgodnie z prawem międzynarodowym, oraz konieczność wsparcia przez obie strony roli, jaką ONZ musi odgrywać w tych dziedzinach; wzywa Radę do omówienia ze swoimi amerykańskimi odpowiednikami metod pozytywnego podejścia do komitetów przygotowawczych przyszłego Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej jako pierwszej szansy wzmocnienia światowego systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej w okresie poprzedzającym konferencję przeglądową NPT w 2010 r.; podkreśla potrzebę przedyskutowania na szczycie szeregu inicjatyw w zakresie rozbrojenia jądrowego w oparciu o „13 praktycznych kroków” uzgodnionych jednomyślnie na konferencji przeglądowej NPT w 2000 r.; ma nadzieję, że na szczycie tym administracja USA wyrazi wolę przyjęcia wraz z UE wspólnej strategii mającej na celu poczynienie postępów na drodze do rozbrojenia zarówno w zakresie broni masowego rażenia, jak i broni konwencjonalnej; wzywa UE i Stany Zjednoczone, aby uniknęły ewentualnej próżni regulacyjnej w perspektywie przeglądu głównych porozumień w sprawie rozbrojenia, których odnowienie przewidziane jest na lata 2009-2010; wyraża nadzieję, że niezwykle istotne porozumienia podpisane z Rosją w latach 1999, 2000 i 2001 zostaną utrzymane w mocy; wzywa ponadto USA do ratyfikowania Traktatu o całkowitym zakazie prób z bronią jądrową, co będzie znaczącym krokiem w kierunku zmniejszenia operacyjnego znaczenia broni jądrowej;

18. wzywa państwa członkowskie UE oraz USA do wspólnych prac nad nowymi pomysłami, pozwalającymi na ponowne zdefiniowanie i umocnienie partnerstwa UE-NATO, wykraczającego poza umowę Berlin Plus, mając na uwadze potrzebę ściślejszej współpracy w Afganistanie; jest zdania, że działania na rzecz dostosowania i ulepszenia europejskiej strategii bezpieczeństwa powinny być powiązane ze wczesną fazą dyskusji nad nową koncepcją strategiczną NATO; podkreśla znaczenie NATO, będącego podstawowym forum konsultacji w dziedzinie bezpieczeństwa między Europą a Stanami Zjednoczonymi, oraz znaczenia wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE dla wzmocnienia zdolności UE do konfrontacji z istniejącymi i nowymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa w XXI wieku; przyjmuje z zadowoleniem uznanie przez USA na szczycie w Bukareszcie, że budowanie silnego sojuszu NATO wymaga wysokiej europejskiej skuteczności w dziedzinie obrony; zaleca ponadto poprawę istniejących stosunków w dziedzinie bezpieczeństwa między NATO i UE, szanując jednocześnie niezależny charakter obydwu organizacji;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

19. jest zdania, że umieszczenie przez USA systemu antyrakietowego w Europie w obecnym momencie może utrudnić międzynarodowe starania na rzecz rozbrojenia; wyraża zaniepokojenie z powodu decyzji zawieszenia przez Rosję uczestnictwa w Traktacie o Ograniczeniu Sił Konwencjonalnych w Europie; podkreśla, że obydwie kwestie dotyczą bezpieczeństwa wszystkich narodów Europy i nie powinny być w związku z tym przedmiotem wyłącznie dwustronnych rozmów między Stanami Zjednoczonymi i poszczególnymi krajami europejskimi; odnotowuje w tym kontekście oświadczenie ze szczytu w Bukareszcie wydane na ostatnim posiedzeniu Rady Północnoatlantyckiej w dniu 3 kwietnia 2008 r., w którym wzywa się do wszechstronnego systemu obrony antyrakietowej, który swoim zasięgiem objąłby terytoria wszystkich sojuszników; wzywa Radę i państwa członkowskie do ustanowienia ram, które pozwolą na uczestnictwo w odnośnej debacie wszystkich państw członkowskich UE i NATO;

20. oczekuje ponownej oceny wymiaru bezpieczeństwa stosunków UE-USA w świetle wyników przeglądu strategicznego NATO, aktualizacji europejskiej strategii bezpieczeństwa i objęcia urzędu przez nową administrację USA;

Współpraca w dziedzinie rozwoju i ceny żywności

21. wzywa do zwiększenia pomocy w sytuacjach krytycznych, tak aby podjąć kwestię bezpośredniego zagrożenia, jakie dla najuboższej ludności na świecie stanowi wzrost cen żywności; uznaje jednak, że same środki finansowe nie wystarczą, i dlatego wzywa Radę, Komisję, Kongres oraz administrację USA do podjęcia kwestii problemów strukturalnych, takich jak niedostateczne inwestycje w dziedzinie rolnictwa, a także wzywa do przyjęcia skoordynowanego, globalnego podejścia UE, Stanów Zjednoczonych i organizacji wielostronnych, obejmującego bardziej sprawiedliwe zasady handlowe i zwiększone inwestycje w rolnictwo w krajach rozwijających się, które będą skierowane do drobnych producentów i do kobiet; wzywa darczyńców do zapewnienia wsparcia i pomocy przy tworzeniu sieci bezpieczeństwa dla osób najbardziej zagrożonych; domaga się, aby przywódcy UE i Stanów Zjednoczonych aktywnie poparli grupę zadaniową wysokiego szczebla ds. światowych kryzysów żywnościowych, powołaną pod auspicjami Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-moona, oraz aby w niej aktywnie uczestniczyli;

22. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę administracji USA na rzecz odejścia od wiązanej pomocy żywnościowej i uznaje tę inicjatywę za pierwszy ważny krok w kierunku zreformowania całego programu pomocy żywnościowej, tak aby w pełni uwzględniona została potrzeba aktywnego wspierania wzmocnionego regionalnego i lokalnego bezpieczeństwa żywnościowego, któremu w przeszłości często zagrażała wiązana pomoc żywnościowa USA;

23. wzywa Komisję, aby podniosła kwestię konieczności przeznaczania znacznej części budżetu pomocy żywnościowej UE i USA na badania naukowe w dziedzinie rolnictwa oraz na szkolenie i wymianę najlepszych wzorców wśród rolników w celu dalszego rozwoju wydajnych i zrównoważonych systemów upraw, takich jak uprawa rotacyjna i mieszana uprawa zbóż oraz hodowla roślin i zwierząt niezmodyfikowanych genetycznie oparta na uczestnictwie lokalnej społeczności i dostosowana do lokalnych warunków, z myślą o stabilizacji lokalnej podaży żywności oraz utworzeniu systemów racjonalnego rolnictwa, cechujących się, w perspektywie długoterminowej, niską energochłonnością;

24. wyraża ubolewanie z powodu decyzji rządu Stanów Zjednoczonych o zmniejszeniu wsparcia finansowego dla Funduszu Ludnościowego Narodów Zjednoczonych (UNFPA); podkreśla, że UNFPA walczy przyczynia się do obniżenia wskaźników dzietności w krajach słabiej rozwiniętych; uważa, że dostęp do środków antykoncepcyjnych oraz usług reprodukcyjnych, upodmiotowienie dziewcząt i kobiet oraz promocja zdrowia matek i dzieci stanowią główne strategie spowalniające wzrost populacji i utrzymujące trwałość zasobów; dlatego wzywa rząd Stanów Zjednoczonych do zwiększenia finansowania dla UNFPA;

25. wzywa UE i Stany Zjednoczone do postawienia milenijnych celów rozwoju w centrum międzynarodowej polityki na rzecz rozwoju; wzywa Radę, Komisję, państwa członkowskie oraz Stany Zjednoczone do udzielania silniejszego wsparcia krajom rozwijającym się w celu podtrzymania wiarygodności swoich zobowiązań dotyczących zwiększenia pomocy; docenia większe zaangażowanie USA w pomoc na rzecz rozwoju w ogóle, a w szczególności w pomoc dla Afryki; wzywa prezydenta USA do wykorzystania ostatniego roku swojej kadencji do dążenia do ambitnych wyników szczytu G8 w Japonii w lipcu 2008 r. oraz szczytu ONZ dotyczącego milenijnych celów rozwoju, który odbędzie się we wrześniu w Nowym Jorku; wzywa UE do utrzymania milenijnych celów rozwoju oraz rocznych harmonogramów osiągnięcia 0,7 % pomocy publicznej na rzecz rozwoju jako głównych punktów obrad Rady Europejskiej w dniach 19-20 czerwca 2008 r.;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

Stosunki międzynarodowe

26. podkreśla, że rozwiązanie konfliktu izraelsko-palestyńskiego ma kluczowe znaczenie dla zagwarantowania pokoju i stabilności na Bliskim Wschodzie; przypomina stronom, że w Annapolis zobowiązały się do prowadzenia negocjacji w dobrej wierze celem zawarcia do końca 2008 r. traktatu pokojowego rozwiązującego wszystkie nierozstrzygnięte kwestie; ponownie podkreśla znaczenie arabskiej inicjatywy pokojowej i wzywa UE i Stany Zjednoczone, aby zapewniły konstruktywny udział partnerów arabskich; ponownie wzywa Izrael do wstrzymania wszelkiej działalności osiedleńczej, w tym jej naturalnego rozwoju, i do rozbiórki osiedli wzniesionych od marca 2001 r.; ponawia głębokie zaniepokojenie kryzysem humanitarnym i politycznym w Strefie Gazy i jego dalszymi konsekwencjami mogącymi mieć poważny charakter; wzywa do natychmiastowego zaprzestania ostrzeliwania terytorium Izraela przez palestyńskie grupy zbrojne ze Strefy Gazy; w pełni popiera wysiłki Egiptu, aby położyć kres przemocy i osiągnąć rozwiązanie umożliwiające ponowne otwarcie wszystkich przejść granicznych;

27. przyjmuje z zadowoleniem ogłoszenie zaangażowania Syrii i Izraela w pośrednie negocjacje pokojowe pod auspicjami Turcji;

28. przyjmuje z zadowoleniem wybór Michela Suleimana na prezydenta Libanu; podkreśla znaczenie stabilności, suwerenności, niezależności i terytorialnej integralności Libanu; wzywa strony do pełnego wdrożenia porozumienia osiągniętego w Ad-Dausze i zwraca się do UE i USA o wsparcie wszystkich wysiłków w tym zakresie;

29. podkreśla, że bezpieczeństwo w wymiarze euroatlantyckim i szerszym jest ściśle związane z przyszłością Afganistanu jako pokojowego państwa demokratycznego przestrzegającego praw człowieka i wolnego od zagrożenia terroryzmem; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem zdecydowane i długoterminowe zaangażowanie NATO w Afganistanie, jak podkreślono w „nowej wizji strategicznej” Międzynarodowych Sił Wspierania Bezpieczeństwa, oraz kompleksowe stanowisko wspólnoty międzynarodowej, skupiające wysiłki cywilne i wojskowe, w tym misję policyjną UE (EUPOL), stanowiącą część ogólnego zaangażowania UE w Afganistanie i skoordynowanego podejścia UE, które obejmuje lokalne doradztwo polityczne ze strony specjalnego przedstawiciela UE, a także wysiłki w zakresie odbudowy pod kierunkiem m.in. Komisji; wzywa UE i Stany Zjednoczone do podjęcia natychmiastowych kroków w celu zwiększenia, poprawy i lepszej koordynacji pomocy na rzecz rozwoju Afganistanu, między innymi poprzez skierowanie jak największej ilości środków do instytucji afgańskich i doświadczonych organizacji pozarządowych;

30. wzywa Radę do nawiązania dialogu ze Stanami Zjednoczonymi na temat Iraku i poparcia stanowiska UE na temat jej strategicznej roli w tym kraju, a także do dalszego wspierania wzmocnionej multilateralizacji roli, jaką odgrywa społeczność międzynarodowa w Iraku, poprzez pełne wykorzystanie rozszerzonej roli ONZ zgodnie z rezolucją 1770 (2007) Rady Bezpieczeństwa ONZ;

31. podkreśla nieprzerwane wspólne zaangażowanie w regionalne bezpieczeństwo i stabilność na Bałkanach; wyraża uznanie dla szybkich, bezstronnych i skutecznych działań międzynarodowych sił NATO w Kosowie (KFOR) w obliczu niedawnego wybuchu przemocy w Kosowie i podkreśla potrzebę pozostania KFOR w Kosowie na podstawie rezolucji 1244 (1999) Rady Bezpieczeństwa ONZ, w celu zapewnienia atmosfery bezpieczeństwa, w tym swobodnego przepływu wszystkich osób i sił międzynarodowych w Kosowie; podkreśla w tym kontekście, że UE odgrywa istotną rolę w Kosowie; przyjmuje z zadowoleniem zapoczątkowanie misji EULEX w Kosowie i nalega, aby misja EULEX była obecna na całym terenie Kosowa;

32. uważa, że UE i Stany Zjednoczone muszą pilnie zająć się krótkoterminowymi wyzwaniem w zakresie bezpieczeństwa oraz długoterminowymi wyzwaniami związanymi z rozwojem Kosowa, aby osiągnąć wspólny cel: funkcjonalne państwo, wieloetniczne społeczeństwo posiadające silne i dobrze działające instytucje oraz poszanowanie zasad państwa prawa; przyjmuje z zadowoleniem fakt, że po raz pierwszy w misji EULEX w Kosowie będą uczestniczyć amerykańscy policjanci; zwraca uwagę, że administracja USA oddeleguje szereg pracowników Departamentu Stanu i kontrahentów do operacji w Kosowie oraz pokryje 25 procent kosztów operacyjnych międzynarodowego biura cywilnego, natomiast pozostała część tych kosztów pokryta zostanie ze środków Komisji Europejskiej i innych państw;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

33. wzywa do zdecydowanych działań wobec Chin, w szczególności w odniesieniu do pilnej potrzeby znalezienia sposobów wspierania demokracji w tym państwie, zlikwidowania napięcia w stosunkach pomiędzy Chińską Republiką Ludową a Republiką Chińską na Tajwanie i ułatwienia dialogu pomiędzy pekińskimi władzami a Dalajlamą w celu uczynienia konkretnego postępu w kwestii Tybetu;

34. wzywa Radę do ponownego podjęcia wraz ze Stanami Zjednoczonymi kwestii Międzynarodowego Trybunału Karnego jako fundamentalnego filaru prawa międzynarodowego; oczekuje od przyszłego rządu Stanów Zjednoczonych bardziej konstruktywnej postawy wobec ratyfikacji statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego i aktywnego zaangażowania się w osiągnięcie porozumienia w sprawie wciąż nieokreślonej definicji zbrodni agresji, o której mowa w art. 5 ust. 2 Statutu Rzymskiego, w ramach przygotowań do konferencji przeglądowej MTK w 2009 r.;

35. ponownie potępia stosowanie kary śmierci; wzywa rząd amerykański oraz wszystkie stany USA do jej zniesienia; wyraża ubolewanie z powodu niedawnego orzeczenia Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych zezwalającego na stosowanie śmiertelnego zastrzyku i otwierającego drogę do ponownego wykonywania kary śmierci;

36. zaleca podjęcie kroków w celu wzmocnienia stosunków transatlantyckich ze Stanami Zjednoczonymi w ramach nowego porozumienia o partnerstwie transatlantyckim, które zastąpi obecną nową agendę transatlantycką; w związku z powyższym sugeruje ustanowienie stałego mechanizmu przeglądu porozumienia o partnerstwie transatlantyckim, w ramach którego eksperci z UE i Stanów Zjednoczonych pracowaliby nieustannie nad poprawą partnerstwa transatlantyckiego, aby wykorzystać jego pełny potencjał; podkreśla, że jedynie szersze zaangażowanie na wszystkich szczeblach Kongresu, Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych umożliwi prawdziwe wzmocnienie całego procesu oraz że obecna wymiana międzyparlamentarna powinna zostać stopniowo przekształcona w faktyczne Zgromadzenie Transatlantyckie;

*
* *

37. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz prezydentowi i Kongresowi Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Proces barceloński: Unia na rzecz regionu Morza Śródziemnego

P6_TA(2008)0257

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie procesu barcelońskiego: Unia na rzecz regionu Morza Śródziemnego

(2009/C 285 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację barcelońską przyjętą podczas konferencji eurośródziemnomorskiej ministrów spraw zagranicznych, która odbyła się w Barcelonie w dniach 27–28 listopada 1995 r., ustanawiającą partnerstwo eurośródziemnomorskie,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany: Proces barceloński: Unia na rzecz regionu Morza Śródziemnego COM(2008)0319,
- uwzględniając zatwierdzenie przez Radę Europejską obradującą w dniach 13–14 marca 2008 r. w Brukseli zasady dotyczącej ustanowienia procesu barcelońskiego: Unia na rzecz regionu Morza Śródziemnego,